

En anden grund til, at det jo kommer til at gå galt i 1995, er, at orlovsordningerne er løbet løbsk. Regeringen har i den seneste budgetoversigt måttet indrømme, at man overhovedet ikke længere har styr på, hvor mange milliarder kroner der bliver brugt på orlovsordningerne, og det er jo fuldstændig vanvid, at 70.000 danskere holdes på skatteyderbetalt ferie, samtidig med at vores samfund har disse store gældsproblemer. Ikke fordi det her og nu er et problem at holde folk på betalt ferie, men finanslovsforliget og ændringsforslagene har jo vist, at folk allerede nu betragter orlovsordningerne som velerhvervede rettigheder.

Disse småjusteringer, som regeringen har aftalt med Venstre og Det Konservative Folkeparti, har vakt ramaskrig rundt omkring i landet, hvor folk efter så kort tid mener, at orlovsordningerne er noget, man har et næsten grundlovssikkert krav på. Derfor gælder det om at få disse orlovsordninger afmonteret hurtigst muligt, og derom har vi så stillet de relevante ændringsforslag. De mennesker, der har fået bevilget orlov, skal selvfølgelig have lov til at gennemføre den orlov, men der er ikke flere, der skal tildeles orlov. Folk skal sættes i beskæftigelse og vel at mærke i aktiv beskæftigelse i den private sektor.

For at få skabt disse arbejdspladser i den private sektor er vi altså nødt til i Danmark at gøre det godt at være privat sektor. I stedet for den fortsatte klapjagt, trusler om nye grønne afgifter osv., som alt sammen er med til at flytte danske virksomheder ud af landet, skal man gøre det sådan, at danske virksomheder synes, det er dejligt at være bosat i Danmark.

Allerede nu er en række danske virksomheder begyndt at gøre sig overvejelser om at flytte til Sverige. Nu, hvor Sverige bliver en aktiv del af EU, vil en række virksomheder have fordel af at flytte til Sverige, fordi erhvervsbeskatningen i Sverige er lavere end i Danmark.

Der er selvfølgelig også nogle norske virksomheder, som har overvejet at flytte til Danmark, fordi Norge nu ikke blev medlem af EU, men når det først går op for dem, at Sverige rent faktisk har en mildere beskatning af erhvervslivet end Danmark, frygter vi, at også de arbejdspladser går Danmarks næse forbi. Derfor forstår vi simpelt hen ikke, hvorfor særlig regeringen, men også Venstre og De Konservative er parat til at fortsætte en økonomisk udvikling, hvor man udpiner det erhvervsliv, som bærer det danske samfund på sine skuldre.

Et middel til at få orden i økonomien er, at man udnytter mulighederne for at gennemføre privatiseringer, og privatiseringer er heldigvis ved at være så afideologiserede, at det er noget, man kan begynde at tale om igen. I mange kommuner gennemfører man udliciteringer, og rundt omkring i hele Europa gennemføres der omfattende privatiseringer. Men lille Danmark er nærmest ved at blive et uland, hvad angår privatiseringer, fordi en række partier stadig mener, det er vigtigere, at staten sidder på magten, end at man lægger den ud til befolkningen.

Jeg bruger udtrykket »at lægge ud til befolkningen«, fordi man har mulighed for at privatisere på mange måder. Man kan gøre det, at man sælger hele virksomheden, men man kan også lave virksomhederne om til aktieselskaber og udbyde aktierne til den danske befolkning, som på den måde bliver medejere af en række institutioner. Vi synes, det er den vej, man skal gå, og der er ganske mange gode erfaringer fra det øvrige Europa, som vi lige så godt kunne drage nytte af i Danmark.

Og hvorfor nu det? Jo, fordi privatiseringer er det eneste element, som på samme tid kan give en driftsbesparelse og en engangsindtægt. Driftsbesparelsen er et godt middel til at nedbringe statens driftsunderskud, og engangsindtægten er et godt middel til at nedbringe statens samlede gæld. Derfor er det os aldeles og komplet uforståeligt, at regeringen har overtalt Venstre og De Konservative til, at de engangsindtægter, man får fra DSB og Post- og Telegrafvæsenet, skal bruges til at nedbringe driftssaldoen. Det er komplet økonomisk uforståeligt at gøre det, og den, som gik op til eksamen i økonomi og foreslog det, ville dumpe øjeblikkelig. De 3,5 mia. kr., eller hvor meget det nu er, man får fra P&T og DSB, burde bruges til at nedbringe gælden og ikke til at få orden i driftsbudgettet. Det er ikke engangsindtægter, der skal indgå i driftsbudgettet, men derimod løbende besparelser eller løbende indtægter.

Så har det også undret os, at i en tid, hvor vi har nok så store problemer med at skaffe penge til at hjælpe de svageste i vort samfund, hersker flottenhejmeriet, når det gælder kulturområdet. Projektet for Kulturby 1996 kører jo videre og koster ganske mange millioner kroner. Vi har tidligere i dag hørt, at specielt Det Konservative Folkeparti glæder sig over, at der nu er afsat midler til udbygninger osv. på Det Kongelige Teater. Vi kan ikke forstå, at man vil være bekendt at bruge penge på det, samtidig med at vi